

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. III. Clamor Aquilæ: Væ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

S. III.

Clamor Aquilæ : Væ

Aquila. **I.** **CL**angit VOCE MAGNA ;
 Symbolum Imperii, AQUILA Constantinopolitana, Romani Orientalis Imperii Regia, inde à Constantino Magno celeberrimi factis Christianis & Doctoribus. Pavet, malè ominabunda super impendente omnimoda ruina Religionis & dominationis Christianæ in Oriente! Syriaca versio addit : Aquilam habuisse *in medio cauda sanguinem* : Omen finis exitialis propter peccata, quæ significantur sanguine in Scripturis.

Vox ejus 2. *Volat* vox ejus, id est fama ejus, **volantis:** **PER MEDIUM COELI;** quacumque patet Ecclesia **D**ei, Orientem inter & Occidentem : malè metuentibus, illi Imperio & Christianæ Imperiali Sedi, omnibus populis ad illam famam. Injiciebant hunc metum & augebant hunc clangorem aquilinum progressus ingentes circumquaque Saracenorum infidelium, auctore ab hinc aliquot sæculis Mahomete Arabe, cujus posterigrassabantur in Oriente, & imminabant Imperio & Christianitati tremendum in modum.

Piget meminisse interpretum quorundam, exponentium Aquilam esse vel Prophetam qui per mediam terram

percurrens proclamet sequentes plagas : vel etiam Angelum aquilæ formâ assumptâ pervolantem undique. Quid hoc postremum literale aliud est quam desperare & deserere interpretationem literæ Apocalypseos?

3. Superest & incumbit *triplex VÆ* **Væ, Væ**
 triste **HABITANTIBUS IN TERRA,** præcipuè Asiaticis : quod incutietur ad tantum trium reliquarum Tubarum; de quibus in Capitibus tribus sequentibus. Advertit S. Ambrosius, super hunc locum Apocal. ex lib. 2. de Abraham cap. 7. non illud **Væ** dici hominibus omnibus; distinguit enim inter **INHABITATORES** terræ, id est homines *terrena conversationis*, & inter accolam qui sunt homines *in terris positi quorum conversatio in caelis est.* Ergo, inquit, non habitatores, sed *accola sumus terra hujus : accola enim temporalis diversorii spem gerit : habitator autem omnem spem atque usum suæ illic substantia locare videtur ubi habitandum putaverit.* Quem Ambrosius accolam, S. Petrus *advenam* nominavit & peregrinum qui se abstinere à carnalibus desideriis. 1. Pet. 2. v. II.

Habitantibus in terra.

Satagat pius Lector eximere se hujusmodi **Væ** quod dicitur habitatoribus terræ; & illud sibi applicet sancti Ambrosii quod subjunxit post citata verba : *Itaque qui est terra accola, habitator Cæli est; qui autem habitator terræ, possessor est mortis.*

Et

Et illud Ruperti Abbatis in Apocalypsin hinc: quibus vel qualibus vae? habitantibus, inquit, in terra: id est, eis quos omnino ne sursum aspiciant detrahite terra, detinet affectio terrena.

TRACTATUS XII.

IN CAPITIS IX.

TUBAM QUINTAM.

Ventum est ad quintam Tubam, quæ annuntiat illud quod est Primum Væ de tribus: nam postea secundum væ ad cantum Tubæ sextæ. In quibus duobus væ infertur non soli vastitas illi Aquilæ, sed Asiæ & mundo universo: atque omnium maxima pericula Christianis inhabitatoribus orbis terrarum.

Tuba sexta præmatur abolitionem Imperii Christiani, Constantino-
poli.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 9. Vers. 1.) Et quintus Angelus Tuba cecinit: & vidi stellam de caelo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi. (v. 2.) Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ; & obscuratus est sol & aer de fumo putei: (v. 3.) Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terra: (v. 4.) Et præceptum est illis ne laderent foenum terra, neque omne viride, neque omnem arborem: Nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis: (v. 5.) Et datum est illis ne occiderent eos; sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionum cum percutit hominem. (v. 6.) Et in diebus illis quærent homines mortem, & non invenient eam: Et desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. (v. 7.) Et similitudines locustarum similes equis paratis in prælium: & super capita earum tanquam corona similes auro: Et facies earum tanquam facies hominum. (v. 8.) Et habebant capillos sicut capillos mulierum; & dentes earum, sicut dentes leonum erant: (v. 9.) Et habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum